

ПРИНЦИПИ МЕХАНІЗМУ УПРАВЛІННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЮ ГАЛУЗІ РИБНИЦТВА

*О. Зубко,
асистентка
кафедри фінансів, банківської справи та страхування,
аспірантка кафедри менеджменту і права
Дніпровський державний аграрно-економічний університет*

Економічному середовищу сучасного ринку, в якому здійснюють свою діяльність підприємства галузі рибництва, властива невизначеність, нестабільність, мінливість, що відповідно вимагає від підприємств галузі рибництва якісного управління та постійного контролю конкурентоспроможності своєї діяльності. Якісне управління конкурентоспроможністю підприємств галузі рибництва визначається здатністю формування конкурентних позицій, а також підвищення та утримання їхнього потенціалу на внутрішньому та зовнішньому ринках.

Конкурентоспроможність галузі рибництва передбачає наявність у ній:

- раціональної галузевої структури;
- групи підприємств-лідерів, які є прикладом та підтягували б інші підприємства галузі до свого рівня;
- налагодженої прогресивної виробничо-технічної бази;
- гнучкої галузевої інфраструктури;
- відпрацьованої системи науково-технічної, виробничої та комерційної співпраці як всередині галузі рибництва, так і з іншими галузями в країні та за її межами.

Згідно із основними теоретико-методологічними підходами галузева конкурентоспроможність визначається впливом певних умов на діяльність суб'єктів, сукупність яких цю галузь формує. За сприятливої дії цих сил, підприємства галузі рибництва можуть досягнути високого рівня конкурентоспроможності на внутрішньому та зовнішніх ринках, що у свою чергу служитиме індикатором конкурентного становища галузі в цілому.

В свою чергу механізм управління конкурентоспроможністю підприємств галузі рибництва доцільно визначити як сукупність взаємопов'язаних організаційних та економічних важелів й інструментів, які впливають на генерування цінностей і примноження конкурентних переваг задля забезпечення успішного функціонування та розвитку як окремого підприємства, так і галузі рибництва в цілому.

Механізм управління конкурентоспроможністю підприємств галузі рибництва слід будувати так, щоб основні його елементи в результаті формували цільові комплексні блоки, які відображають конкретні організаційні, економічні, техніко-технологічні заходи в їхньому взаємозв'язку і взаємозалежності, реалізація яких має сприяти результативному здійсненню управлінських рішень у сфері рибництва.

Усі блоки механізму управління мають бути пов'язані один з одним і тим самим формувати певну цілісність. Тобто вони мають бути об'єднані єдиним принципом - кожний блок забезпечує рішення проблеми формування, забезпечення та підвищення конкурентоспроможності підприємства, забезпечення стійкої конкурентної позиції, примноження конкурентних переваг.

Відповідно, побудова механізму управління конкурентоспроможністю підприємств галузі рибництва має відповідати принципам:

- адаптивності, сутність якого полягає в здатності системи управління конкурентними перевагами ефективно виконувати свої функції та досягати поставлених перед нею завдань в умов змін внутрішнього та зовнішнього середовища організації;

- урахування дії законів організації структур і процесів, що становить неодмінну умову здійснення якісного управління;

- інтеграції, що передбачає погодженість між цілями і завданнями, які ставляться перед підприємством як у довгостроковому, так і в короткостроковому періодах, а також забезпечуваними конкурентними перевагами;

- дотримання вимог сукупності наукових підходів до управління;

- гнучкості - можливість зміни системи забезпечення конкурентних переваг підприємства в результаті накопичення інформації, модернізації технології або коректування стратегії діяльності організації;

- клієнтоорієнтованості та орієнтації на конкретні ринки і потреби;

- використання сучасних методів аналізу, планування, прогнозування та оптимізації;

- системності та комплексності, який полягає у розробленні та виконанні цілого комплексу заходів щодо забезпечення конкурентних переваг підприємства;

- урахування дії економічних законів конкуренції;

- динамічності, забезпечення конкурентних переваг, аналіз та оцінка результатів проведеної роботи повинні мати динамічний характер, що диктується безперервним розвитком ринку та постійною зміною ринкових умов та кон'юнктури;

- забезпечення адекватності та гнучкості механізму завдяки своєчасному врахуванню змін конкурентного середовища та внутрішньому коригуванню;

- примноження компетентностей підприємства та нарощення прибутків;

- інноваційності, який полягає у тому, що для досягнення довгострокового лідерства на ринку необхідним є впровадження інноваційних моделей менеджменту, використання нестандартних управлінських рішень.